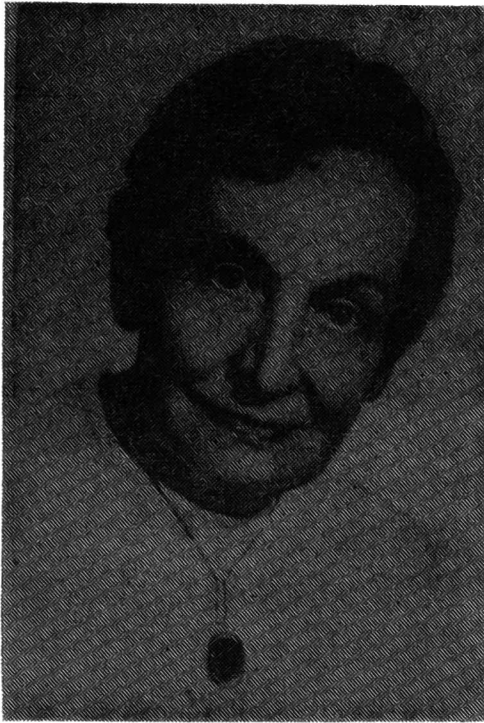

Wspomnienia pośmiertne

ZOFIA KACZOROWSKA (1902 — 1993)

W dniu 11.II.1993 r. zmarła w Warszawie dr hab. ZOFIA KACZOROWSKA, emerytowany docent Uniwersytetu Warszawskiego, postać znacząca w klimatologii polskiej.

Zofia Kaczorowska urodziła się 11.IX.1902 r. w Warszawie. Szkołę średnią ukończyła w 1921 r. Studia wyższe rozpoczęła w 1924 r. na Wydziale Matematyczno-Przyrodniczym Uniwersytetu Warszawskiego. Studiując równocześnie pracowała zarobkowo w Państwowym Instytucie Meteorologicznym. W 1928 r. otrzymała stypendium tego Instytutu, powiązane z obowiązkiem specjalizowania się w zakresie meteorologii. Stopień doktora filozofii uzyskała w 1932 r. na podstawie publikacji "Przyczyny meteorologiczne letnich wezbrań Wisły". W tym samym roku podjęła pracę naukową w Wydziale Klimatologicz-

nym PIM, gdzie pracowała do wybuchu II wojny światowej. W roku akademickim 1938/39 objęła obowiązki asystenta w Zakładzie Meteorologii i Klimatologii Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie.

W czasie wojny dr Zofia Kaczorowska pracowała przez pewien czas w Bibliotece Instytutu Hydrograficznego, później utrzymywała się z udzielania korepetycji. Od 1943 r. współpracowała z tajnym Biurem Planowania Regionalnego w Warszawie, opracowując zarysy klimatu wybrzeża Pomorza Zachodniego, Prus Wschodnich i Śląska. Po upadku Powstania Warszawskiego przeszła przez obóz w Pruszkowie, z którego została wywieziona do Miechowa, gdzie podjęła pracę nauczycielki.

W marcu 1945 r. powróciła do Warszawy i ponownie objęła obowiązki starszego asystenta w Zakładzie Meteorologii i Klimatologii SGGW, gdzie wkrótce awansowała na stanowisko adiunkta. W tym samym czasie rozpoczęła także pracę w Pracowni Fizjograficznej Biura Odbudowy Stolicy. Od roku akademickiego 1945/46 prowadziła również zleczone zajęcia dydaktyczne z meteorologii i klimatologii dla studentów geografii Uniwersytetu Warszawskiego.

W 1951 r., po sześciu latach pracy na stanowisku nauczyciela akademickiego w SGGW, dr Zofia Kaczorowska zrezygnowała z dalszej pracy w tej Uczelni i we wrześniu tego roku objęła stanowisko adiunkta w organizowanym wówczas Zakładzie Klimatologii Instytutu Geograficzne-

go Uniwersytetu Warszawskiego. W 1955 r. awansowała na stanowisko zastępcy profesora w Katedrze Klimatologii IG UW. Stopień naukowy doktora habilitowanego uzyskała w 1961 r. na Wydziale Biologii i Nauk o Ziemi UW, na podstawie rozprawy pt. "Opady w Polsce w przekroju wieloletnim. Tendencje, okresowość oraz prawdopodobieństwo niedoboru i nadmiaru opadów", wyróżnionej indywidualną nagrodą Ministra Szkolnictwa Wyższego III stopnia. W 1962 r. została mianowana docentem w Katedrze Klimatologii IG UW.

Doc. dr hab. Zofia Kaczorowska w latach 1964–1969 kierowała Zakładem Klimatu Polski w Katedrze Klimatologii UW. W latach 1966–1968 pełniła funkcję prodziekana Wydziału Biologii i Nauk o Ziemi do spraw geografii. Następnie w latach 1968–1972 była zastępcą dyrektora Instytutu Geografii do spraw dydaktyczno-wychowawczych. W okresie pracy na stanowisku docenta wypromowała czterech do-

ktorów i recenzowała ponad dwadzieścia prac doktorskich i habilitacyjnych, w tym dwie rozprawy doktorskie wykonane w SGGW. W 1972 r. przeszła na zasłużoną emeryturę.

Za działalność naukową, dydaktyczną i wychowawczą doc. dr hab. Zofia Kaczorowska została wyróżniona odznaczeniami państwowymi, resortowymi i honorowymi: Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski (1970 r.), Medalem Komisji Edukacji Narodowej (1976 r.) oraz Złotą Odznaką Związku Nauczycielstwa Polskiego (1975 r.). Otrzymała także indywidualną nagrodę II stopnia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego (1969 r.).

Została pochowana w dniu 16.II.1993 r. na cmentarzu przy kościele Św. Katarzyny w Warszawie.

Romuald Madany